

De Vleermuis

<http://wayoflife.org/>, 25-10-2012

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

De vleermuis (Chiroptera) is zo verbluffend dat zelfs de atheïstische evolutionist Richard Dawkins toegeeft dat ze elk kenmerk bezit van intelligent ontwerp: “Deze vleermuizen zijn als miniatuur spionagevliegtuigen die vol zitten met gesofistikeerde instrumenten. Hun hersenen zijn delicaat afgestemde pakketjes van geminiaturiseerde elektronische genialiteit, geprogrammeerd met de zorgvuldig uitgewerkte software die noodzakelijk is om een wereld van echo’s te decoderen in real time. Hun gezichten zijn dikwijls misvormd in de gedaante van een gargoyle¹ die afzichtelijk lijken totdat we ze bekijken voor wat ze zijn: voortreffelijk gevormde instrumenten voor het uitzenden van ultrasound in de verlangde richtingen” (Dawkins, *The Blind Watchmaker*, p. 24).

Wegens zijn opzettelijke geestelijke blindheid kan Dawkins schrijven over gesofistikeerde instrumentatie, delicaat afgestemde pakketjes van geminiaturiseerde elektronische genialiteit, geprogrammeerd met de met zorg uitgewerkte software, en voortreffelijk gevormde instrumenten, en zich dan omdraaien en beweren dat alles is geëvolueerd door blinde krachten van het toeval.

Adam Pitman merkt op:

“Deze sonar is een wonderbaarlijke onderscheider: in een vleermuiszwerm, in een grot of nachtelijke lucht, kan een vleermuis zijn eigen sound onderscheiden onder duizenden mobiele burens en kan hij zijn eigen signalen detecteren zelfs als ze 2000 keer zwakker zijn dan de achtergrondgeluiden. Ze kan een ‘prooi’ zien, zoals een fruitvliegje, tot op 300 meter afstand door echolocatie en er vier of vijf vangen in een seconde. En dit hele auditieve systeem weegt een fractie van een gram! Het systeem is miljoenen keren efficiënter en gevoeliger dan de radars en sonars die bedacht zijn door mensen” (Pitman, *Adam and Evolution*, p. 219).

De uitgezonden pulsatie van een vleermuis verandert. De bruine vleermuis doet 10 pulsen per seconde wanneer ze op kruissnelheid vliegt, maar dit versnelt wanneer ze een insect detecteert en begint te onderscheppen. De pulsatie kan dan 200 per seconde bedragen. Dit betekent dat het brein van de vleermuis in staat is om ogenblikkelijk ongelooflijke hoeveelheden mathematische berekeningen te verrichten.

Sommige vleermuizen hebben spieren die haar in staat stellen hun oormechanisme te dempen wanneer ze haar radarpulsaties uitzendt. “De spieren trekken onmiddellijk samen voordat de vleermuis elke puls uitzendt. Zij schakelt daartoe de oren uit zodat ze niet beschadigd worden door de luide pulsaties². Daarna ontspannen ze zodat het oor terugkeert tot maximale gevoeligheid, op de juiste tijd voor de terugkerende echo’s. Dit zend/ontvang-schakelsysteem werkt enkel indien een fractie-

¹ Gargoyle: waterspuwer op gotische kerken in de gedaante van monsters, draken, die aan demonen doen denken. Lees hierover meer in “Draken in de kerk”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Draken.pdf>.

² Met 130 decibels in intensiteit, zijn vleermuispulsaties een van de meest intense geluiden van vliegende schepselen. (<http://en.wikipedia.org/wiki/Bat>). Mensen kunnen echter de hoge frequentie (meestal 40 kHz) van vleermuispulsaties niet horen omdat dit buiten het menselijke gehoorbereik (20 Hz tot 20 kHz) valt.

van-een-seconde-accuraatheid wordt onderhouden. De vleermuis met de naam *Tadarida* is in staat een contractie/ontspanning-schakeling van de spieren te realiseren met een snelheid van 50 keer per seconde, in volmaakte synchronie met de machinegeweer-achtige pulsen van ultrasound” (Dawkins, pp. 27, 28).

Veel vleermuizen produceren een geluid dat de toonhoogte wijzigt. Het is fundamenteel een geluid van hoge toonhoogte dat een octaaf lager neerschiet. Deze techniek wordt gebruikt in moderne radars en wordt “chirp-radar”³ genoemd. Dit geeft de vleermuis een nog grotere gesofistikeerde bekwaamheid om onderscheid te maken tussen terugkerende echo’s. Vermits haar emissies (uitgaande pulsaties) beginnen met een hogere toonhoogte, weet haar brein dat als de terugkerende echo een hogere toon heeft, dit dan van een verdere plek komt. “Wanneer een echo van een afgelegen object terugkeert naar de vleermuis, zal dit een ‘oudere’ echo zijn dan een echo die simultaan terugkeert van een nabij zijnd object. Het zal daarom een hogere toonhoogte hebben. Wanneer de vleermuis te maken krijgt met botsende echo’s van verschillende objecten kan ze de vuistregel toepassen: hogere toon betekent verder weg” (Dawkins, p. 29).

Bedenk evenwel de verbluffende intelligentie die vereist is voor de vleermuis om zo’n “vuistregel” te kunnen toepassen!

De vleermuis wordt in het fossielenverslag perfect gevormd gevonden, vanaf het begin. De volgende citaten komen van wetenschappers die geïnterviewd werden naar aanleiding van het boek *Evolution: The Grand Experiment* (volume 1) van Dr. Carl Werner:

“Er is een tien miljoenjarige periode van vroege zoogdierevolutie waarin je zou verwachten dat er een soort van voorloper van de vleermuis zou zijn, maar andermaal niets. Bingo, ze verschijnen plots” (Dr. Gary Morgan, Assistant Curator of Paleontology, New Mexico Museum of Natural History and Science en een specialist in vleermuisevolutie).

“We hebben geen bewijs voor deze evolutie. De vleermuizen verschijnen perfect ontwikkeld in het Eoceen” (Dr. Gunter Viohl, Curator van het Jura Museum in Eichstatt, Duitsland).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

³ Bij Bell Labs heeft Sidney Darlington bijdragen geleverd aan onder andere ... de uitvinding van de chirp-radar - http://nl.wikipedia.org/wiki/Sidney_Darlington. Die “uitvinding” is eigenlijk een nabooting van wat de Schepper voorzag in de vleermuis.